- ומי אמר רבי אלעזר הכי והאמר רבי אלעזר כולי

And did א"¬ say this; but א"¬ said, etc.

OVERVIEW

The גמרא asks; how can ר"א rule that if he claims פתה פתוח מצאתי he is believed, and she becomes אסורה to him (if there is only one ספק), when ר"א ruled elsewhere that a woman cannot become אסורה לבעלה, only in restricted circumstances (of קנוי), etc. מקשן discusses the viewpoint of this questioner (the מקשן).

asks: תוספות

- 'תימה השתא דבעי למימר דלא מהימן אפילו לשוייה עליה חתיכה דאיסורא wants to assert that the husband is not believed, even to 'make her a forbidden object to him', therefore -

 $-^2$ תיקשי ליה מתניתין דהאומר לאשה קידשתיך אסור בקרובותיה לאשה עליה מתניתין דהאומר לאשה אסור בקרובותיה, which states that one who says to a woman, 'I betrothed you', is forbidden to her relatives; this משנה contradicts him.³

מוספות answers:

-⁵ פחות משנים בריה למקשן דאין דבר שבערוה משנים זיש לומר דסבירא ליה למקשן דאין דבר שבערוה is effective with less than two witnesses -

ואפילו ראה אדם שזינתה אשתו רק שלא היה שם עדים לא היתה נאסרת עליו⁶

¹ The believability that א"ר grants to his claim of פתח פתח פתח is limited to the prohibition which he is placing on himself (but not that we actually believe him to deny her כתובה payments, for instance). It is generally accepted that if a person claims that (on account circumstances known to him) a certain item is prohibited to him, he is prohibited from it. This is called אוויה אנפשיה חתיכא דאיסורא. A classic example is the מקדש (mentioned in our אוויה אנפשיה her, so automatically he was שוויה אנפשיה חתיכא דאיסורא because we know that he was שוויה אנפשיה חתיכא דאיסורא her, so automatically he was שוויה אנפשיה חתיכא דאיסורא her, so automatically he was שוויה אנפשיה חתיכא דאיסורא שוויה אנפשיה חתיכא דאיסורא אנפשיה חתיכא דאיסורא שוויה אנפשיה חתיכא דאיסורא אנפשיה חתיכא אנשרט אנפשיה חתיכא אנפשיה אנשר אנשרט אנפשיה חתיכא אנשרט אנשרט אנשרט אנש

² A man is forbidden from his wife's relatives; i.e. her mother, sister, or daughter, etc.

³ The question is that just as (according to the מקשן) his wife should not be אסורה to him since there were no עדים that she was מונה (as there is by מונה), similarly (in the משנה) there were no מדנה that he was אסור בקרובותיה this woman; why is he מקדש her, for here too we are not accepting his admission that he was פתח מצאתי המאתי. פתח מצאתי המאתי המאתי המאתי המצאתי המצאתי המאתי המצאתי המצאתי

⁴ A דבר שבערוה (literally of an immoral nature) refers to illicit relationships, marriages and divorces.

⁵ One cannot marry or divorce unless there are two witnesses present. Similarly one cannot be punished for illicit relationships unless two witnesses testify to that effect. [We derive this from the סכי מצא בה ערות $\frac{7}{12}$ בה ערות (in מצא בה ערות (זברים (שופטים) מול (זברים (שופטים) אין, teaches us that (זבר דבר' for מגזירה שוה sin), אין דבר שבערוה פחות מב' [אין דבר שבערוה פחות מב']

⁶ There was no meaningful act (of נדות), with halachic consequences (according to the עדים), since עדים did not observe it; just as there can be no meaningful act of קדושין וגירושין unless witnesses observe it. See 'Thinking it

So therefore (this מקשן assumed) even if a person saw that his wife was מזנה, however if there were no witnesses there to observe this זנות, she would not be prohibited to him (since 'אין דבר שבערוה) 7 -

יהלכך ממתניתין לא קשיא ליה מידי דקדשתיך בעדים קאמר - So therefore there is no difficulty at all from the משנה (which states that he is since when he said, 'I was מקדש you' he meant with witnesses; חוספות proves that he meant with witnesses -

- ⁹דמקדש אפילו בעד אחד אין חוששין לקדושיו

For if one is מקדש even with one קדושין; his קדושין are inconsequential (and certainly if there were no עדים, so obviously when he said עדים he meant with -

אבל אהא דאמר רבי אלעזר דנאמן בלא עדים לומר דמצא פתח פתוח פריך שפיר:

However regarding that which ר"א said that he is believed to claim that he found a פתח פתוח, even without עדים; the מקשן asks correctly (that a woman is not אין דבר שבערוה פחות, unless there is קנוי וסתירה בעדים, given his assumption that אין דבר שבערוה פחות applies even to שווייה אנפשיה חתיכא דאיסורא.

SUMMARY

The מקשן assumed that אין דבר שבערוה פחות applies even to cases where שוויה applies even to cases where אוויה

THINKING IT OVER

תוספות answered that the מקשן assumed that since תוספות מב', therefore there can be no ממרא התיכא אוויה אנפשיה (without עדים "The ממרא answered that ממרא מוויה אנפשיה התיכא דאיסורא (עדים "that there can be שוויה אנפשיה התיכא דאיסורא שוויה אנפשיה התיכא דאיסורא מאי קמ"ל ממרא אלוויה ממרא עדים עדים "אלוויה ממרא "ל", when he is teaching us and rejecting the בכרת המקשן 11 !

The מקשם agrees to the concept of אוויה אנפשיה חתיכא שוויה generally, however when it comes to a דבר שבערוה, the מקשו משנים אוויה אנפשיה חתיכא דאיסורא supersedes the concept of שוויה אנפשיה חתיכא דאיסורא.

over'.

⁸ There were עדים by this קדושין (however they are not present now); therefore his admission of אסור has its obvious consequence that he is אסור בקרובותיה.

⁹ He would not be אסור בקרובותיה.

¹⁰ See footnote # 6.

¹¹ See [מהרש"א [הארוך]